

moje Slováček

TÉMA: JDEME DO FINÁLE

Představuje se třída 9.F

Když jsem měla jít do 1. třídy, strašně moc jsem se těšila. Ve škole mě to bavilo, teda až na výjimky. Škola mi hodně dala, ale i něco vzala, třeba čas. Teď jsem v 9. třídě a asi bych se měla těšit zase na něco nového, ale netěším se, protože vím, co mě čeká (bohužel nemine). Na základku budu vzpomínat v dobrém a hlavně na zážitky, které jsem tady zažila s kamarádkami a i s učiteli. Prostě zlatá základka.

Gabriela, 9.F

Ráda bych tu zůstala, protože jsem si už zvykla na lidi a učitele (A učitelé nejsou lidé? pozn. redakce), které každý den potkávám, ale těším se i na jinou školu, na jiné prostředí i nové lidi.

Klára, 9.F

Představuje se třída 9.G

Za pár měsíců už nebudu žák základní školy, ale budu chodit na střední. Někteří si neuvědomují, že v této stejné skupině už nikdy nebudeme, že tohle jsou naše poslední chvíle a ani se nesnažíme si je pořádně užít. I když jsme nikdy nebyli kolektiv, budu na tuto třídu snad vzpomínat v dobrém. Je i hrozná představa, že na střední budou jiní učitelé a ne jako tady. Je hrozné, že nebudeme všichni pohromadě chystat na pana učitele židli, která má ulomenou nohu...

Nikola, 9.G

Když jsem nastupoval do 1. třídy, tak jsem se moc těšil. Postupně moje nadšení klesalo, ale do 9. třídy jsem to nějak vydržel. Ale už se těším na střední školu, protože na té základní nás berou, jako kdybychom všichni byli děti, které mají pět let. Neříkám, že se tak někteří nechovají, ale většina ne.

Tonda, 9.G

Představuje se třída 9.G - pokračování

Ve škole jsme zažili hodně dobrého, ale i zlého. Někteří z této školy vyjdou stejně chytří, jako když do školy přišli, ale to se týká jen menšiny.

Lukáš, 9.G

Jednou z mnoha věcí, které na této škole opravdu zbožňuji (mimo naší třídy, samozřejmě☺) je přístup učitelů. Dá se s nimi popovídat, rozebrat své problémy atd. Osobně mám nejraději paní učitelku Hrdličkovou, která, přestože tělocvik není má silná stránka, si získala mé srdce a pan učitel Ondruch, který měl vždy svůj názor ohledně mých spisovatelských výtvorů a dokázal mě rozesmát.

Šárka, 9.G

Mnozí z nás dělají, že jim to je jedno, a že jsou rádi, když s této školy vypadnou. Jenže v hlavě se jim honí myšlenky, ve kterých se objevuje určitě nějaká ta vzpomínka na výlet v sedmé třídě, na nějakou tu perličku od Kebrta, na paní učitelku Živnou, která pokaždé stála na naší straně, na chemikářku Anežku Koželuhovou, kterou upřímně obdivuji, že z nás neskončila v blázcinci (ostatně jako každý učitel, který kdy vstoupil do naší třídy).

Verča, 9.G

Představuje se třída 9.H

Za celých devět let jsme toho hodně prožili, jsou to jak dobré, tak někdy i špatné vzpomínky. Navštěvovali jsme různá divadla, muzea, kina, a také jsme jezdili na skvělé výlety, na které se nedá jen tak zapomenout. Také jsme měli možnost jet do Anglie a na lyžařský kurz na Šerlich v Orlických horách.

Irena, 9.H

Ahoj lidi, chtěl bych říct, že na téhle škole to bylo dost super. Uběhlo to jak voda a já už se budu loučit s touhle školou. Byli tady dost super lidi, aji učitelky a učitelé.

Ondra, 9.H

A teď jsem už v deváté. Vůbec mi to nevádí, naopak jsem ráda, že už vycházím. Těším se na nové lidi, kamarády, učitele, prostředí, prostě mi začne nový život. Někdy je změna docela příjemná. Myslím, že to bude změna k lepšímu. Jako ne, že bych až zas tak nesnášela základku, ale prostě myslím, že těch devět let je docela dost a už mě to zde moc nebaví. Takže nebudu vůbec brečet, až budu odcházet. Stýskat se mi bude jedině po pár mých oblíbených učitelích, pár lidech, co jsem měla ráda a taky po školní jídelně.

Markéta, 9.H

Těch 9 let uteklo jako voda a hodně jsem se toho naučila. Jsou tady hodní učitelé a jsem ráda, že jsem je poznala, i když jsem nepoznala všechny. A jsem ráda, že máme za třídní učitelku paní uč. Mackovou, která je moc hodná, ale nemůžu zapomenout i na naši bývalou třídní učitelku paní uč. Vávrovou, se kterou jsme byli od 1. do 5. třídy.

Denisa, 9.H

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA SŠ

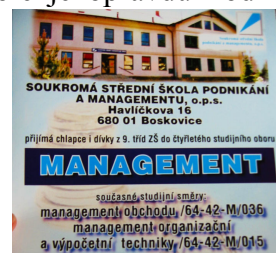
Dne 8. 11. 2007 se na boskovských školách konaly dny otevřených dveří. Při té příležitosti navštívili žáci z devátých ročníků školy, o které byl v jednotlivých třídách zájem.

První školu „Soukromou střední podnikatelskou školu“ celý devátý ročník navštívil společně, protože tam pro nás byl připraven program. Ředitel této školy nám něco pověděl o škole a potom nás studenti provedli po škole po jednotlivých třídách. V jedné z učeben mají na stěnách malby jako někteří žáci naší školy dělali s paní učitelkou Kocmanovou.

Potom jsme navštívili „Vyšší odbornou školu ekonomickou a zdravotnickou a střední školu“, kde nám v jedné ze tříd pustili video o škole a potom jsme dostali průvodce - jedny z bývalých žáků naší školy - a ti nás provedli po učebnách jednotlivých oborů. Musím podotknout, že na této škole je opravdu hodně našich bývalých žáků a asi jich tam půjde hodně i z letošních devítek.

Na Střední odborná škole a Středním odborném učilišti André Citroëna nás jen provedli. V učebně, kde se většinou kluci učí na obráběče kovů, nám řekli něco o tomto oboru. Mimochodem bylo tam i jedno děvče. Potom jsme se šli podívat na hřiště a dílny. Hřiště je tam opravdu skvělé, protože je skryté pod něčím, co by se dalo přirovnat ke kopuli u hvězdárny.

Ale teď už ke Střední pedagogické škole, kam jsme se šli podívat také. Já z toho moc nemám, protože žáky, kteří tam chtějí studovat, si nechali u vchodu a tam nám něco pověděl o škole a rozdali nám prospekty a CD s informacemi, co se týče studijních oborů atd.

Hned potom jsme se vydali na gymnázium jako poslední školu v Boskovicích, na kterou se někteří žáci devátáci chystají. Tam už jsme se toho moc nedozvěděli. Jen jsme si školu prošli a podívali se do některých učeben. Škola má několik pater, takže samé schody, ale přežili jsme to a vrátili se ještě na základku, kde to ještě budeme muset do konce roku vydržet.

Soňa Svěráková, 9.H

ÚŘAD PRÁCE BLANSKO

Bylo 14.11.2007. Asi půl deváté. Naše třída 9. H se jela podívat na úřad práce kvůli dobrému a svědomitému rozhodnutí o budoucí škole a budoucím povolání.

Bylo to tak půl na půl, kdo byl rozhodnutý a kdo ne. Přijeli jsme autobusem z autobusového nádraží.

Ta paní byla hodná a dala nám prostor pro vyjádření a rozdala nám dva testy. Pak jsme si každý mohl projít, co každého zajímalo, tedy povolání a školy. Ne, že bych na úřad práce nemusela, ale už jsem pevně rozhodnutá! Akorát jsem si potvrdila údaje o škole a další věci související s mou budoucí školou. Po asi hodině jsme skončili a jeli nazpátek autobusem.

Nebylo to špatné, ale nic moc nového mi to nedalo. Většinu těch věcí jsme věděla.

Markéta Badalová, 9.H

Na Úřadu práce v Blansku nám ukázali přihlášky na SŠ, které jsme si mohli vyplnit. Zkusili jsme si i testy, jeden zjišťoval, jak pečlivě čteme zadání a druhý byl s ústním zadáním. Většina si prý pamatuje začátek a prostředek. Mohli jsme si prohlédnout složky, ve kterých byly vypsány zaměstnání, školy a typy různých prostředí pracovišť.

Tomáš Gerlích, 9.H

Na místo jsme dorazili asi v 8:30 hodin a hned jsme se přesunuli na Úřad práce. Když jsme přišli, zavedli nás do menší místnosti, kde jsme si posedali na židle. Byla tam paní, která nám začala všechno vykládat. Vysvětlovala nám všechno, čemu jsme nerozuměli. Ptala se nás, na jakou chceme jít střední školu. Potom jsme si měli napsat malý test. Nikdo nevěděl, co nás čeká, když jsme dostali prázdné papíry, jenomže když jsme je otočili, čekalo nás překvapení...byl tam test, který ani nebyl na znalosti, ale spíš o pozornosti. Na úřadu práce jsme se nedozvěděli ani nic moc nového, ale návštěva byla docela zajímavá. Potom jsme měli rozchod. Do školy jsme se vrátili asi kolem 11:15 hodin.

Eva Holubová, 9.G

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ

Psalo se 29. listopadu a v sále místního kina probíhalo Pasování prvňáčků. Já jsem byl pověřen tím, že se mám zeptat prvňáčků, jak se jim líbí u nás ve škole.

Položil jsem jim několik otázek:

Jak se ti líbí ve škole? Čím bys chtěl být? Co tě baví ve škole? Co rád děláš ve volném čase?

Zajímá vás, jak mi odpověděli?

Tři oslovení prvňáčci Anička, Klárinka a Martin mi na první otázku odpověděli všichni stejně a to, že se mají ve škole dobře. Na druhou otázku mi řekla Anička, že chce být učitelkou, Klárinka rovněž, ale učitelkou plavání a Martin touží být policistou. Obě děvčata baví ve škole především kreslení, Martin má rád matematiku. Jen aby mu to nadšení vydrželo.

Ve volném čase si všichni rádi ještě hrají s hračkami a rádi se dívají na televizi. Až jsem jim tu bezstarostnost záviděl!

Potom jsme se odebrali do sálu společně s asi 50 rodiči, prarodiči a sourozenci dětí. Byli zde také vážení hosté – zejména starosta města pan ing. Dohnálek, ředitel školy pan RNDr. V. Ochmanský a další zástupci města a školy a rovněž i třídní učitelky prvních tříd Marcela Dvořáková a Eva Tichá.

Ale to už začal program. Nejprve zahrály čtyři dívky na flétnu melodii Večerníček. To předznamenalo, že celý program se ponese v duchu večerníčků.

Pořadem prováděli Mach a Šebestová (Danielka Krahlucová a Tereza Šplíchalová z 8.F) a ovšem také kouzelník se sluchátkem a Večerníček ve svojí čepičce. Nejprve byli diváci vtaženi do děje scénkou o ztraceném kouzelníkově nosu. Na oplátku 30 dětí z prvních tříd zazpívalo písničku Sluchátko. Potom Mach a Šebestová přivítali přítomné a zeptali se dětí, zdali mají rády přestávku. Všichni se nadšeně přihlásili. Dva prvňáčci přednesli básničku O přestávce ve škole. Pak jsme viděli pohádkovou přestávku. Šest malých čarodějnic zatancovalo krásnou choreografii na mambu. Šebestová také na oplátku zastepovala. Její stepařské číslo vyvolalo ovace. Dále dva prvňáčci recitovali legrační báseň Aprílová škola, ve které žáci zkoušejí pana učitele a dávají mu poznámky. Potom už nastalo slavnostní pasování prvňáčků stuhami. Holky dostaly červenou stuhu a kluci modrou. Rovněž paní učitelky byly dekorovány. Na stuhách pro prvňáčky bylo napsáno „Prvňáček 2007/2008“. Paní učitelky měly na stuhách napsáno „Paní učitelka 2007/2008“. Poté dostali prvňáčci knížky „Na loď za pohádkou“.

Na závěr si všichni zazpívali ještě Večerníčka. Poté pronesl pan starosta několik hřejivých slov. Připomněl žákům, že majetek mohou ztratit, ale vědomosti jim nikdo nesebere. Popřál hodně zdaru a trpělivosti.

Celý program skončil filmovou produkcí - promítání několika večerníčků Mach a Šebestová, Jak to chodí u hrochů? a taky pohádka Josefa Lady Bubáci a Hastrmani.

Na konec bych chtěl popřát prvňáčkům i já hodně štěstí, a aby jim ten životní elán vydržel.

Vladimír Illa, 9.H

NÁVRAT PANÍ UČITELKY

Den 1.11. byl výjimečný tím, že se nám měla vrátit naše třídní paní učitelka Macková. Všichni jsme se na paní učitelku moc těšili, a proto jsme se rozhodli uspořádat jí na přivítanou malou oslavu.

Zhruba všichni se do této akce zapojili. Den „D“ se pomalu, ale jistě blížil, a proto jsme si museli rozdat úkoly, kdo co zajistí. Ve čtvrtek ráno jsme se ve škole sešli dříve a začali jsme zdobit naši třídu. Tři čtvrtě hodiny nám na nachystání překvapení nestačilo, a tak jsme poslední úpravy dodělávali v 1. vyuč. hodině zeměpisu. Když byly i ty poslední detaily hotovy, pan učitel Gebel se nabídl, že nás celou naši třídu, oblečenou do třídních triček, vyfotí. Fotky se povedly, takže mu tímto děkujeme ☺

...A je to tu! Paní učitelka musela překvapivě zdolat hned 1. překážku. Podlézt pod papírem ve dveřích s nápisem „Pokud vstoupíte, už není cesty zpět!“ ☺ Po zdolání této překážky ji čekalo další překvapení. Celá naše třída zářila barvami, rozvěšenými balonky, obklopená pestrými girlandami, na jejichž rozvěšení se podíleli naši kluci. Prostě celá naše třída zářila, byla hned veselá. Nejenom třída, ale i úsměv naší paní učitelky byl snad ještě veselejší. Všechny nás to potěšilo, protože nám paní učitelka doopravdy chyběla. Když si paní učitelka začala číst naše vzkazy napsané formou dopisu, štěstím se málem rozplakala. Mysleli jsme i na její chuťové buňky, a proto jsme jí věnovali bonboniéru opravdu v originálním obalu. Paní učitelka, jak už jsem zmiňovala, byla dojata štěstím, a proto nevěděla, co má na to všechno říct. ☺

Samozřejmě jsme nezapomněli ani na paní učitelku Fidlerovou, která se nás ujala na začátku září a koupili jsme jí rostlou kytku. Proč kytku? Protože paní uč. Fidlerová má ráda kytky. I tu jsme tímto „činem“ poměrně šokovali. Tentokrát v dobrém ☺

Anna Kocmanová, 9.H

HLASOVALI JSME DO SOUTĚŽE

V rámci rodinné výchovy v 8. třídě je také kapitola o osobním bezpečí. Proto jsme se na tuto stránku lidského života podívali trochu blíže.

S paní učitelkou Živnou jsme si zhruba dva měsíce četli příběhy o skutcích a hrdinství jiných dětí. Na konci každé hodiny jsme každý za sebe hlasovali, který příběh nás nejvíce zaujal nebo který se nám prostě líbí. A ona nám pak dala možnost zapojit se do hlasování na stránkách www.detskycinroku.cz.

Zúčastnit se hlasování může každý na těchto stránkách a je moc pěkné, když se každý, kdo může, zapojí.

Petra Palbuchtová, MoniKa Letfusová, 8.H

HALLOWEEN V DRUŽINĚ

„Dani, bojíš se strašidel?“

„Samozřejmě že ne, vždyť přece žádná nejsou!“

„Tak to by ses divila! Dne 1.11. slavily paní vychovatelky ze školní družiny s dětmi a jejich rodiči Halloween. A to bys koukala, kolik tam bylo strašidel a strašidýlek. Děti převlečené za duchy předvedly rodičům, jak to vypadá na takovém hradě, když se sejdou strašidla! Paní učitelky všem pověděly o tom, kde a proč se slaví Halloween.“

„To bylo určitě moc zajímavé! A co bylo potom?“

„Potom se děti rozběhly do jednotlivých dílen, kde si mohly vyrobit svíček, krabičku nebo halloweenskou dýni. V každé dílně je provázela dvě velká strašidla, my a holky z naší třídy 8.F.“

Dětem se tato akce moc líbila a my jsme si ji velmi užili.“

„A co bylo dál?“ „Potom jsme se ze strašidel převlékli a vrátili zpátky do reálu.“ „Teri, už bychom se měly rozloučit!“ „Máš pravdu, Dani.“

Tak nashledanou, zdraví vás...

Daniela Krahulcová, Tereza Šplíchalová, 8.F

MIKULÁŠ

Ve středu 5. 12. někteří žáci naší třídy 9. F chodili po škole v tradičních převlecích Mikuláše, andělů a čertů.

Nejprve jsme navštívili žáky 1. stupně, kde ukápala i nějaká slzička, avšak anděl byl vždy po ruce.

Čertovým spárům neunikl ani učitelský sbor. Během našeho výstupu na 2. stupni se žáci dali jen těžko odlišit od čertů. Doufáme, že se našim spolužákům tento den líbil, protože my jsme si ho opravdu užili,

protože my jsme si ho opravdu užili, ale mrzí nás, že jsme se setkali s negativními ohlasy ze stran některých učitelů!

Kristýna Štarhová, Gabriela Ječménková, 9.F

BESEDA S POLICIÍ

V prvních a druhých třídách se dne 22. října 2007 konala beseda se zástupcem policie ČR. Jak se našim nejmenším líbila, to se dozvíte v následující anketě.

Otázky:

- 1) Byla tam nějaká dopravní značka, kterou si vůbec neznal(a)?
- 2) Co se ti nejvíce líbilo z policejní výbavy?
- 3) Půjčil vám pan policista nějaké věci do ruky?
- 4) Chtěl(a) bys být policistou(kou)??
- 5) Proč?

Odpovědi:

Josef Synek, 1.E

- 1) Znal jsem všechny.
- 2) Puška, pouta, obušek
- 3) Ano!
- 4) Ano!
- 5) Protože můj bratr je policistou, tak bych chtěl být jako on.

Nikola Juračková, 1.E

- 1) Některé jsem neznala.
- 2) Pouta.
- 3) Měla jsem v ruce pouta a vysílačku.
- 4) Ne.
- 5) Je to moc nebezpečné!

Daniel Štěrbá, 2.D

- 1) Jo. Nepamatuji se ale kterou.
- 2) Zbraň.
- 3) Ano. Zbraň a zásobník.
- 4) Ne.
- 5) Nebavilo by mě to.

Barbora Girgleová, 2.E

- 1) Ano.
- 2) Pouta.
- 3) Pistol.
- 4) Ne
- 5) Věčně bych byla unavená.

SBĚR SUŠENÉ POMERANČOVÉ KŮRY

Dobře usušenou pomerančovou kůru můžete odevzdávat od:

20. listopadu 2007

každé úterý a středu o velké přestávce.
(kabinet naproti třídě IV. E)

Zvážit si ji můžete doma nebo při odevzdávání. Na konci sběrového období budou opět vyhodnoceni nejlepší sběrači z 1. a 2. stupně.

Postup při sušení:

1. Omyj pomeranč vodou.
2. Oloupej kůru. Nesmí na ní být zbytky dužiny.
3. Dobře kůru usuš (třeba na radiátoru).
4. Vlož usušenou kůru do sáčku (tašky), zjisti její hmotnost a přines do školy.
5. Kůra nesmí být plesnivá a nesmí na ní být zbytky pomeranče.

Proč kůru sbíráme?

- Sušená pomerančová kůra se používá na výrobu čaje.
- Škola získá od sběrný finanční odměnu. V loňském školním roce jsme nasbírali téměř 150 kg pomerančové kůry.

Které odpady třídíme v naší škole:

- Papír
ukládáme do krabic ve třídách.
- Hliník
třídíme ve třídách.
Každého půl roku probíhá soutěž ve sběru hliníku.
- PET láhve
vhazujeme do sběrných stojanů, které jsou umístěny na chodbách.
- Obaly od nápojových kartonů
třídíme do stojanů na chodbách.
- Vybité baterie (monočlánky)
ukládáme do žluté sběrné nádoby u hlavního vchodu.

Alena Dvořáčková

ZASEDÁNÍ PARLAMENTU

Dne 21. 11. 2007 se konal ve sborovně parlament. Jednalo se zde především o sběr papíru.

Škola dostala 14 192 Kč od města za to, že třídí odpad. Peníze se použijí na ekologické projekty naší školy, na výlet na Jezírko, na boxy na třídění papíru, na MC přehrávač na jazyky. Část peněz dostanou třídy a rozhodnou o použití – na hry, vánoční besídky a na výlet.

Od sponzora jsme dostali další peníze na ekologické tabule.

Rozdělovaly se služby při sběru papíru, který proběhl 26. – 28. 11. 2007.

Vladimír Illa z 9.H informoval o prodeji knih z minulého sběru, který zorganizoval. Akce byla úspěšná. 16 kg vytríděných knih prodal jednak do antikvariátu Antik, jednak dalším zájemcům, čímž utržil 220 Kč, které zde na zasedání odevzdal. Ostatní knihy se ukázaly jako neprodejně (ročenky, zastaralé politické knihy, knihy sekt...) Tyto budou odevzdány při tomto sběru. Požádal, aby i nyní byly knihy opět vytrídovány.

Rovněž se jednalo o znovuzavedení školního rádia, což bylo schváleno.

Vladimír Illa, 9.H

„O nejzajímavější prázdninovou fotografii“

Kategorie žáků:

1. místo: Filip Chalupka – 8. H
2. místo: Veronika Pešová – 5. E

Kategorie rodičů, kamarádů:

1. místo: Magdalena Mičková, Daniel Mičko – 5. E
2. místo: Kateřina Hadáčková, Jan Novák – 5. E
3. místo: Věra Bártová, Veronika Bártová – 4. E

Zvláštní ocenění poroty: pan školník Karel Markel

Děkujeme všem soutěžícím za jejich příspěvky.

Alena Dvořáčková

ŘECKO A ŘÍM

V pátek 23.11.2007 jsme šli s celou třídou a třídní paní učitelkou na divadlo: Řecko a Řím.

Místo konání bylo na ZŠ 9. května v tělocvičně. Divadlo hráli dva muži. Jeden představoval Caesara a druhý otroka. Na sobě měli ošacení, které se nosilo v dávné době v Řecku a Římě. Z obecnstva si vybrali jednu dívku, která měla představovat Caesarovu manželku. Dále chlapce do role pomocníka Caesara a ještě jednoho chlapce do role otroka, který jim sundával boty a podával jídlo. Další chlapec z obecnstva musel jít do boje s jiným vojskem, bitvu vyhrál a Caesar s manželkou se radovali. Protože to tak dobře dopadlo, mohli se děti vrátit na svá místa. Všem účinkujícím jsme zatleskali a byl konec. Po cestě zpět do naší školy jsme si vyprávěli zážitky. Divadlo se mi líbilo, protože bylo legrační, jen ten začátek byl trochu nuda.

Simona Stloukalová, 6.E

tam byla sranda.

To představení bylo hezké a bylo o Řecku a Římu. Byl tam jeden pán, který povídal, jak to v tom Řecku a Římu chodilo. Povídal, jak se muži a ženy oblékali, jak jedli, za jakých podmínek bojovali atd. Moc se mi líbilo, že ten pán si vybíral děti z obecnstva a určoval si, které dítě co bude. (...) Pak se mi líbilo, jak se tam oblékali do těch hader, protože to tam ten pán také vysvětloval, jak se oblékali. Taky

Kamila Bušová, 6. E

MEDIÁLNÍ SEMINÁŘ

Jako každý sudý týden jsme měli mediální seminář. Ale tato hodina byla v něčem jiná od těch ostatních.

Na naši hodinu přišel pan ředitel RNDr. Vladimír Ochmanský, paní zástupkyně Mgr. Dagmar Oujezská, Mgr. Vlasta Pulcová a paní učitelky PaedDr. Eva Tichá a Mgr. Pavlína Pulcová. Celou hodinu nás natáčel pan učitel z vedlejší školy Mgr. Aleš Ryšavý.

Když jsme přišli, tak jsme se báli, co bude. Asi první půl hodiny jsme vůbec nikdo s paní učitelkou nespolečovali. Ale potom jsme se začali soustředit a nervozita z nás spadla, začali jsme vtipkovat...

Hodina se blížila ke konci a každý se už těšil, jak se přestane natáčet. Na konci hodiny přišel pan ředitel před tabulí a poděkoval. Za vše vděčíme Mgr. Pavle Živné.

Tuto hodinu jsme přežili a už se těšíme na další!!

Petra Palbuchtová, Monika Letfusová 8.H

Já děkuji všem žákům, byli jste skvělí a je mi s vámi na semináři moc dobře. *P. Živná*

JAK TO CHODÍ V 6.F

Letošní školní rok nám přinesl mnoho změn – stali jsme se součástí druhého stupně, našim třídním učitelem se stal pan učitel Petr Ondruch, na cestě za poznáním nás provází více učitelů a také si zvykáme na nový kolektiv, protože došlo ke změnám. Někteří naši spolužáci odešli na gymnázium, jiní navštěvují VI. E a také jsme přivítali nové tváře.

Na hodiny Českého jazyka a Výchovy k občanství k nám s úsměvem chodí naše úžasná paní učitelka Alena Nečasová... Většinou kromě prověrek :o(se na její hodiny moc těšíme, protože se nám snaží hodiny co nejvíce zpříjemnit. – Pracujeme ve dvojicích nebo ve skupinkách, hrajeme různé hry (PEXESIÁDA, BINGO, LOVCI LIDÍ). Dokonce jsme při opakování učiva o větech hráli scénky v lékárně a u lékaře a přišla se na nás podívat mladá paní režisérka z České televize. Takže možná z nás budou ještě filmové hvězdy. A moc

nepíšeme do sešitu... A jsme moc rádi, že jsme dostali právě ji...

Když končil měsíc říjen a začínal listopad, tak si paní učitelka začala zvat rodiče do školy a seděli jsme všichni (žák – rodič – paní učitelka) v jejím kabinetě. Říkáte si, že jsme pěkní průšviháři, že museli rodiče do školy? Tak to se pletete, protože to byly velmi přátelské schůzky - povídali jsme si o všem možném... Třeba jak nás baví její hodiny, co nás nejvíc baví, co rádi děláme, kde si nejvíc odpočineme, jestli chodíme rádi ven. No bylo toho moc... Bylo to super, ale jak pro koho, někomu stačilo na povídání jenom 20minut a někdo tam strávil klidně hodinu, ale myslím si, že určitě mělo spoustu rodičů z toho dobrý pocit...

Zdraví Vás...

Martina Hrdá, Tereza Příbylová, 6.F

RODINNÉ ŠTRACHÁNÍ

Třída 6. F si připravila pod vedením paní učitelky Nečasové několik příspěvků, a chtěla by se s vámi o ně podělit.

Jsem krásný křížek a jmenuji se Flíček. Jsem černý a zdobí mě oranžové kamínky. Vždy když chodila prababička do kostela, dala si mě na krk, a vždy když chodila spát, vzpomínala na pradědečka. Vyrobil mě nějaký pán, který chodil k nám. Ležel jsem u válendy na stolku ve skříni. Když prababička umřela, dala mě Monice. Na prababičku všichni vzpomínali, ale na mě se zapomnělo, dokud mě nevyštrachal mladý klučina jménem Honza z této rodiny.

Jan Filip, 6.F

RODINNÉ ŠTRACHÁNÍ - pokračování

Jsme krásná velká železná vývrtka ukrytá ve zdobeném klíči. Prababička mě dostala ke svým 30. narozeninám a měla ze mě opravdu velikou radost, hned otevřela víno a potom mě položila do skleněné vitríny. Určitě by měla radost ještě dnes, protože nyní sloužím její vnučce a mám místo na krbu a moc se mi tam líbí, je tam totiž teploučko a hlavně jsem velmi živou vzpomínkou na prababičku.

Lukáš Pleska, 6.F

Jsem krásný obrázek z mramorového dřeva. Jsem chudý člověk, který rád dává, ale nerad druhým bere. Stvořil jsem svět a teď se na něj dívám zvršku. Dlouho jsem visel na zdi a díval se, jak babička s dědečkem žijí. Pak jsem byl dlouho schovaný mezi několika dalšími obrázky a náhodně jsem vypadl z krabice. Pak si mě vzal jeden kluk do školy.

David Řehůřek, 6.F

TROCHA POEZIE NIKOHO NEZABIJE...

Kraj

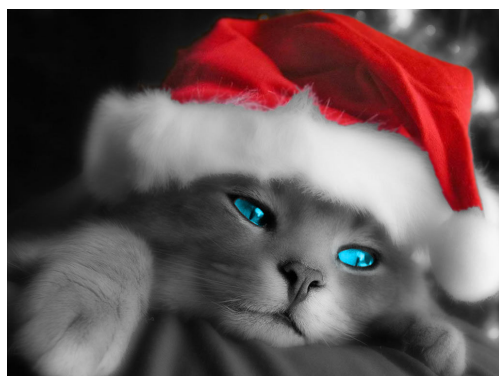
Jindřiška Andrlíková

Ráno si ptáčci spolu povídají
a tam ty dvě lípy pokaždé snídají.
Šnecci pak běhají štafetu
A cvrčkové četují po netu.
Sluníčko se na to všechno usmívá
a někdy si dokonce i zazpívá.
Jablíčka někdy skáčou ze stromu,
už nepřežijí tu pohromu.
Vždyť větřík je vždycky rozhoupal
a někdy je dokonce i vykoupal.
A když potůček putuje do jiných krajů,
vždyť všechny příběhy povídá cizokrajným stromům.
A tohle se v našem kraji děje každý den
a jestli mi nevěříš, tak se koukni ven.

Přeji vám krásné a veselé Vánoce, dětem hodně
sněhu, aby si užily zimních radovánek,
a dospělákům, aby načerpali spoustu nových sil
do nového roku 2008.

Vaše Pavla Živná

REDAKCE:

- Šéfredaktor:** Pavla Živná
- Redaktoři:** Alena Dvořáčková
Hana Dvořáková
Markéta Nováčková
Vladimír Illa
Petra Palbuchtová
Monika Letfusová
Daniela Krahulcová
Žáci 9. tříd
Anna Kocmanová, ml.
Tereza Šplíchalová
Simona Stloukalová
Kamila Bušová
Žáci 6. F
- Grafická úprava:** Pavla Živná
- Adresa redakce:** ZŠ Boskovice, okres Blansko
Slovákova 8
680 01 Boskovice

